

XLII.

Betænkning

over

den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet
for Finansaaret 1896—97.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1ste Marts 1899.)

Statsrevisorerne's Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1896—97 indeholder foruden Indstillingen til Rigsdagens Beslutning dels en Række specificerede Oplysninger, der ellers ikke er almentilgængelige, dels en Række Revisionsbemærkninger. De specificerede Oplysninger maa selvfølgelig have deres særlige Værdi, naar de gives i en saadan Følge, at det bliver muligt for Betænkningens Læsere derved at kunne drage saadanne Sammenligninger om Enkelthederne i Statshusholdningens Førelse, som vilde være udelukkede, saafremt Læseren kun besad de Oplysninger, der foreligge i Statsregnskabet's Tekst og de til denne Tekst knyttede Anmærkninger. Derved har ganske vist Statsrevisorerne's Betænkning i Aarenes Løb faaet et betydeligt Omfang; men dette Omfang staar paa ingen Maade i Misforhold til Omfanget af de Anmærkninger, der følge med Finanslovforslaget. Til Finanslovforslaget for 1870—71 hørte 745 Sider Anmærkninger; den tilsvarende Revisionsbetænkning var paa 208 Sider. Til Finanslovforslaget for 1897—98 hørte 1309 Sider Anmærkninger, og Revisionsbetænkningen er 510 Sider. Ved Sammenligningen af disse Tal maa man imidlertid erindre, at den typografiske Udstyrelse af Statsrevisorerne's Betænkning er undergaaet Forandringer, der have medført, at Siderne rumme mindre Sats end tidligere, idet man benytter større Mellemrum mellem de enkelte Konti og Underkonti. Den foreliggende Betænkning viser paa mange Steder, at Statsrevisorerne selv ofte have bestræbt sig for at begrænse Betænkningens Omfang ved at henvise til de andre Steder foreliggende Oplysninger eller ved den Bemærkning, at specielle Oplysninger have foreligget Statsrevisionen. Skulde man desuagtet ønske en større Begrænsning af det i Betænkningen optagne Stof — et saadant Ønske er i de senere Aar jævnlig kommet frem i Landstingets Revisionsudvalg —, da kunde den nævnte Begrænsning maaske bedst opnaas ved, at man lod Regnskabsoversigterne følge som særlige Anmærkninger til Statsregnskabet. Man vilde ved en saadan Foranstaltning tillige opnaa, at disse Oversigter forelaa trykte et Aar tidligere, hvorved de kom til at gøre større Nytte. Og endelig kunde den ønskede Begrænsning fremkomme ved, at Statsregnskabet's